

Zadeva T-340/04

France Télécom SA proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Konkurenca – Odločba, s katero je odrejen pregled – Lojalno sodelovanje z nacionalnimi sodišči – Lojalno sodelovanje z nacionalnimi organi, pristojnimi za konkurenco – Člen 20(4) Uredbe (ES) št. 1/2003 – Obrazložitev – Sorazmernost – Nov tožbeni razlog – Nedopustnost“

Sodba Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 8. marca 2007 . . . . . II - 579

Povzetek sodbe

1. *Konkurenca – Upravni postopek – Pooblastilo Komisije za pregled – Odločba, s katero je odrejen pregled – Obveznost obrazložitve – Obseg (Uredba Sveta št. 1/2003, člen 20(4))*

2. *Konkurenca – Upravni postopek – Odločba, s katero je odrejen pregled – Prošnja za pomoč, naslovljena na nacionalne organe*
(Uredba Sveta št. 1/2003, člen 20(7) in (8))
3. *Konkurenca – Upravni postopek – Pooblastilo Komisije za pregled – Obveznost lojalnega sodelovanja z nacionalnimi organi – Odločba, s katero je odrejen pregled – Sodni nadzor – Obseg*
(členi 10 ES, 81 ES in 82 ES; Uredba Sveta št. 1/2003, člen 20(4), (7) in (8))
4. *Konkurenca – Delitev pristojnosti med Komisijo in nacionalnimi organi, pristojnimi za konkurenco – Pravica Komisije, da se odloči izvesti pregled v zadevi, ki je v preiskavi pred nacionalnim organom, pristojnim za konkurenco – Obveznost lojalnega sodelovanja z nacionalnimi organi – Obseg*
(Uredba Sveta št. 1/2003, člena 11(1) in (6) ter 13(1))
5. *Konkurenca – Upravni postopek – Pooblastilo Komisije za pregled – Uporaba odločbe o pregledu – Diskrecijska pravica Komisije – Omejitve*
(Uredba Sveta št. 1/2003, člen 20)
6. *Postopek – Nov tožbeni razlog v postopku – Pogoji*
(Poslovnik Sodišča prve stopnje, člena 44(1)(c) in 48(2))

1. Odločba, s katero Komisija pri izvajanju svojih pooblastil, ki so ji podeljena z Uredbo št. 1/2003 za zagotavljanje spoštovanja Skupnostnih pravil o konkurenci s strani podjetij in na podlagi člena 20 te uredbe, odreja pregled, mora na podlagi odstavka 4 navedenega člena in na podlagi sodne prakse vsebovati obrazložitev v zvezi z določenim številom bistvenih elementov, tako da se lahko prikaže upravičenost predvidenega posega v prostore zadevnih podjetij in da se ta seznanijo s svojo obveznostjo sodelovanja, pri čemer ohranijo svojo pravico do obrambe. Zato morajo biti v njej navedeni predmet in namen pregleda

ter bistvene značilnosti domnevne kršitve pri določitvi zadevnega domnevnega trga, narava domnevnega omejevanja konkurence, pojasnila, kako naj bi bila družba, ki je predmet pregleda, domnevno vpletena v kršitev, kaj je bilo preiskovano in elementi, na podlagi katerih bi se moral opraviti pregled, pooblastila, ki jih imajo pregledovalci Skupnosti, datum začetka pregleda, sankcije, določene v členih 23 in 24 Uredbe št. 1/2003, in možnost vložitve tožbe zoper odločbo pri Sodišču prve stopnje. Komisija mora tudi obširno navesti, da razpolaga z elementi in zanesljivimi indici, na podlagi katerih je lahko

domnevala, da družba, ki je predmet pregleda, krši pravila konkurence.

lahko navedenemu sodišču posredovani drugače, ne le prek te odločbe.

Presoja zadostnosti obrazložitve take odločbe je treba presojati glede na okoliščine, v katerih je nastala.

(Glej točko 110.)

(Glej točke od 49 do 53 in 58.)

2. Nacionalno sodišče je v skladu s členom 20(8) Uredbe št. 1/2003o izva-
janju pravil konkurence iz členov 81
[ES] in 82 [ES], kadar se nanj obrnejo
stranke, pristojno v okviru člena 20(7)
iste uredbe, da nadzoruje, da je odločba
Komisije, s katero odreja pregled, pristna
in da predvideni prisilni ukrepi, da bi
izvedli pregled, niso niti samovoljni niti
pretirani glede na predmet tega pregleda,
Komisija pa mu je s tem namenom zave-
zana zagotoviti določene informacije.

Zato iz člena 20(8) Uredbe št. 1/2003
in sodne prakse izhajajo, da se ti elementi
lahko nahajajo tudi drugje, ne le v
odločbi, ki odreja pregled, oziroma so

3. V zvezi s pregledi, ki jih lahko opravlja
Komisija za zagotavljanje, da podjetja
spoštujejo Skupnostnih pravil o konku-
renci, Uredba št. 1/2003 v členu 20
jasno razlikuje med odločbami Komisije,
sprejetimi na podlagi odstavka 4 tega
člena, in prošnjo nacionalnemu sodišču
za odobritev sodelovanja na podlagi
odstavka 7 istega člena.

Medtem ko so le sodišča Skupnosti
pristojna za nadzor zakonitosti odločbe
Komisije, sprejete na podlagi člena 20(4)
Uredbe št. 1/2003, kot to izhajajo pred-
vsem iz odstavka 8 tega člena, je
nasprotno nacionalno sodišče, kate-
rega se na podlagi člena 20(7) navedene
uredbe zaprosi za odobritev prisilnih
ukrepov morebiti ob pomoči Sodišča v
okviru predloga za sprejetje predhodne
odločbe in pod pogojem morebitnih
nacionalnih pravnih sredstev, pristojno
za ugotavljanje, ali mu informacije, ki

jih je posredovala Komisija v okviru te prošnje, omogočajo izvajanje nadzora na podlagi člena 20(8) in učinkovito odločanje o predloženi prošnji.

popolnem poznavanju zadeve odločalo – kar pomeni kršitev obveznosti lojalnega sodelovanja z nacionalnimi organi, ki je naložena Komisiji na podlagi člena 10 ES –, v celoti zavrnilo kot brezpredmetne.

(Glej točke 119 in od 122 do 125.)

Nacionalno sodišče ima v okviru člena 20(7) Uredbe na podlagi odstavka 8 tega člena in sodne prakse možnost zaprositi Komisijo za natančne navedbe, predvsem o razlogih, ki kažejo na sum kršitve členov 81 ES in 82 ES, o teži domnevne kršitve in o naravi vpletenosti udeleženega podjetja. Nadzor Sodišča prve stopnje, če bi vodil do ugotovitve o nezadostnosti informacij, ki bi jih lahko predložila Komisija temu organu, bi vseboval ponovno oceno Sodišča prve stopnje o presoji, ki jo je že izvedel ta organ, na podlagi zadostnih informacij. Nasprotno pa ta nadzor ne bi mogel biti dopusten, če bi bila izvedena presoja nacionalnega sodišča podvržena nadzorom v okviru pravnih sredstev v državi, ki bi se lahko vlagala zoper odločbe tega organa.

4. Čeprav je v členu 11(1) Uredbe št. 1/2003 res navedeno splošno pravilo, v skladu s katerim so Komisija in državni organi zavezani tesno sodelovati, pa ne nalaga Komisiji, da ne sme izvajati pregleda v zvezi z zadevo, ki naj bi jo vzporedno obravnaval državni organ, pristojen za konkurenco.

Zato je treba trditve zadevnega podjetja v utemeljitev svoje tožbe zoper odločbo Komisije, s katero je odrejen pregled, v skladu s katerimi naj ta odločba ne bi vsebovala dovolj informacij, da bi bilo nacionalnemu sodišču, kateremu je bila predložena prošnja za odobritev prisilnih ukrepov, omogočeno, da bi ob

Iz te določbe naj tudi ne bi bilo mogoče sklepati, da kakor hitro je nacionalni organ, pristojen za konkurenco, začel pregledovati posamezna dejstva, Komisija ne more več postopati v tej zadevi, ali da bi se zanjo preliminarno zanimala. Nasprotno, iz zahteve za sodelovanje iz te določbe izhaja, da lahko ta organa, vsaj na začetnih stopnjah, kot na primer pri preiskavah, delata vzporedno. Tako iz člena 11(6) Uredbe št. 1/2003, ki ga navaja tožeča stranka, izhaja, da načelo

sodelovanja vključuje, da Komisija in nacionalni organi, pristojni za konkurenco, lahko vsaj na začetnih stopnjah zadev, ki jih obravnavajo, delajo vzporedno. Po tej določbi pod pogojem navadnega posvetovanja z zadevnim nacionalnim organom Komisija ohrani možnost, da začne postopek za sprejetje odločbe, tudi če nacionalni organ že obravnava zadevo. Zato *a fortiori* lahko Komisija začne pregled. Odločba, s katero je odrejen pregled, predstavlja namreč le pripravljalni akt za obravnavanje zadeve, ki ne vsebuje formalne uvedbe postopka v smislu zgoraj navedenega člena 11(6), saj taka odločba o pregledu še ne izraža volje Komisije za sprejetje odločbe na podlagi vsebinske obravnave zadeve.

nega sodelovanja Komisije z organi držav članic, pristojnimi za konkurenco.

(Glej točke od 128 do 130.)

5. Spoštovanje načela sorazmernosti predpostavlja, da če se Komisija odloči, da na podlagi člena 20 Uredbe št. 1/2003 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] izvede pregled, nameravani ukrepi ne povzročajo čezmernih in nedovoljenih neprijetnosti glede na zastavljene cilje pregleda v zadevi. Vendar pa izbira Komisije, ali bo izvedla pregled na podlagi pooblastila ali odločbe, s katero je odrejen pregled, ni odvisna od okoliščin, kot so posebno resen položaj, izredna nujnost ali potreba po absolutni diskretnosti, ampak od potrebe po ustrezni preiskavi glede na posebnosti tega primera. Zato kadar odločba o pregledu meri zgolj na to, da omogoči Komisiji, da zbere vse elemente, potrebne za presojo o morebitnem obstoju kršitve Pogodbe, se s tako odločbo ne krši načelo sorazmernosti.

Prav tako člen 13(1) Uredbe št. 1/2003 pomeni le možnost, da zadevni organ zadrži postopek ali zavrže pritožbo, ker drug organ obravnava isto zadevo. Neuporaba te možnosti torej ne more pomeniti neizpolnitve obveznosti lojal-

Načeloma je Komisija pristojna, da presodi, ali je neki podatek potreben za odkritje kršitve pravil o konkurenci, in čeprav že ima na voljo indice in celo dokaze o obstoju kršitve, lahko Komisija

legitimno oceni, da je potrebno določiti dodatne preiskave, ki ji omogočajo boljše opredelitev kršitve ali njenega trajanja.

(Glej točki 147 in 148.)

6. Iz določb člena 44(1)(c) v zvezi s členom 48(2) Poslovnika izhaja, da mora tožba vsebovati predmet spora in povzetek navedenih tožbenih razlogov

ter da navajanje novih tožbenih razlogov med sodnim postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Dejstvo, da se je tožeča stranka med postopkom pred Sodiščem prve stopnje seznanila z določenim dejstvom, pa ne pomeni, da to dejstvo pomeni dejansko okoliščino, ki se je pojavila med postopkom. Poleg tega je potrebno še, da se tožeča stranka s tem dejstvom ni mogla predhodno seznaniti.

(Glej točko 164.)